

Vzr VK Rb 's-Gravenhage zp Arnhem, 19-01-2006, AWB 06/1544 [LJN: AV0870]

Beëindiging verstrekking leefgelden ex-ama / VoVo / Spoedeisend belang / Mandaat / Bevoegdheid / Te hanteren leeftijd

Verzoekster heeft van St. Nidos de mededeling gekregen dat de verstrekking van het leefgeld aan haar wordt beëindigd en zij verzoekt de voorziening te treffen dat deze wordt gecontinueerd tot is beslist op haar bezwaar tegen het niet tijdig beslissen op haar verzoek om binnen 5 dagen mee te delen dat de verstrekking wordt gecontinueerd. Doordat de MvVI uitgaat van een andere geboortedatum dan het COA en de MvJ, heeft zij enerzijds geen recht op voortgezet verblijf en anderzijds valt zij buiten de doelgroep waarvoor het 'Project terugkeer ex-ama's' is opgezet. Naast de MvVI en het COA* is ook de MvJ in rechte betrokken, waarin als volgt wordt overwogen.

1. Het stopzetten van de leefgelden heeft een zo ingrijpend karakter dat verzoekster belang heeft om op korte termijn duidelijkheid te verkrijgen over haar leef- en woonsituatie en over het al dan niet aanspraak kunnen blijven maken op doorbetaling van de leefgelden.
2. Ingevolge art. 1 lid 1 Mandaatbesluit COA wordt aan het bestuur van het COA mandaat wordt verleend van de bevoegdheid om besluiten te nemen ter uitvoering van de beleidsregels van de MvJ tot beëindiging van verstrekking van leefgelden aan ex-ama's. Omdat bij mandaatverlening de verantwoordelijkheid voor de uitoefening van de bevoegdheid niet verschuift, dient de MvJ en niet het COA als verwerend orgaan te worden aangemerkt. Voorts is het COA enkel bevoegd de leefgelden aan ex-ama's te beëindigen en niet om de leefgelden te verstrekken of te continueren, die bevoegdheid valt onder de competentie van de MvJ.
3. De MvVI hanteert, op basis van een leeftijdsonderzoek, [...] januari 1986 als geboortedatum. De MvJ alsmede het COA hanteren echter op goede gronden de in de GBA opgenomen geboortedatum van [...] december 1987. De (semi-)overheidsorganen dienen de voor hen relevante algemene persoonsgegevens in beginsel te ontleen aan deze basisadministratie. Dit te meer nu de grondslag aan de door de MvVI vastgestelde datum, door de resultaten van het herbeoordelingonderzoek van het leeftijdsonderzoek, is komen te vervallen.
4. Het bezwaar moet niet-ontvankelijk worden verklaard nu verweerder, gelet op de "Beleidsregels beëindiging verstrekking leefgelden aan ex-ama's" geen beëindigbesluit m.b.t. het stopzetten van de leefgelden hoefde te nemen, aangezien verzoekster na 21 augustus 2005 de leeftijd van achttien jaar heeft bereikt en de verstrekking van rechtswege is geëindigd. Het verzoek wordt niet ingewilligd.

* Zie ve06000220 voor uitspraak t.a.v. de MvVI en ve06000221 t.a.v. het COA

RECHTBANK 'S-GRAVENHAGE

Voorzieningenrechter
Vreemdelingenkamer
Nevenzittingsplaats Arnhem

Registratienummer: Awb 06/1544

Datum uitspraak: 19 januari 2006

Uitspraak

ingevolge artikel 8:84 van de Algemene wet bestuursrecht (Awb) in samenhang met artikel 71 en artikel 72, tweede lid, van de Vreemdelingenwet 2000 (Vw 2000)

in de zaak van

A,
geboren op [...] december 1987,
v-nummer 2007.46.7292,
Burger van Mauritië,
verzoekster,
gemachtigde mr. J.J. Eizenga,

tegen

DE MINISTER VAN JUSTITIE,
verweerder,
vertegenwoordigd door mr. C.G. Zandee,
juridische adviseur bij de afdeling Juridische en Internationale Zaken van de Directie
Justieel Jeugdbeleid.

Het procesverloop

Bij brief van 19 december 2005 heeft verzoekster het Ministerie van Justitie, directie
Vreemdelingenbeleid verzocht om binnen vijf dagen na dagtekening van het verzoek mede
te delen of het door Stichting Nidos verstrekte leefgeld dat verzoekster ontvangt, na [...] december 2005 wordt gecontinueerd. Daarbij heeft verzoekster aangegeven dat indien niet binnen vijf dagen op dit verzoek wordt gereageerd, dit zal worden gezien als een fictieve weigering.

Op 27 december 2005 heeft verzoekster bij het Ministerie van Justitie, directie
Vreemdelingenbeleid bezwaar gemaakt tegen het niet tijdig nemen van een besluit.

Bij verzoekschrift van 27 december 2005 heeft verzoekster verzocht de voorlopige
voorziening te treffen dat de verstrekking van leefgeld aan haar wordt gecontinueerd tot op
bezwaar is beslist.

Openbare behandeling heeft plaatsgevonden ter zitting van 12 januari 2006. Verzoekster is
verschenen bij gemachtigde. Verweerder heeft zich doen vertegenwoordigen.

De beoordeling

1. Ingevolge artikel 8:81 van de Awb kan de voorzieningenrechter van de rechtbank die bevoegd is of kan worden in de hoofdzaak, indien tegen een besluit bezwaar is gemaakt, op verzoek een voorlopige voorziening treffen indien onverwijlde spoed, gelet op de betrokken belangen, dat vereist. Ingevolge artikel 8:7 juncto 8:8, eerste lid, van de Awb kan de voorzieningenrechter van de rechtbank waarbij als eerste een verzoek tot het treffen van een voorlopige voorziening is ingesteld, de bevoegdheid verkrijgen om de verzoeken tot het treffen van de voorlopige voorzieningen te behandelen die tegen hetzelfde besluit zijn verzocht. De voorzieningenrechter stelt vast dat verzoekster op 15 december 2005 aan deze rechtbank heeft verzocht de voorlopige voorziening te treffen tegen het Centraal Orgaan opvang Asielzoekers (COA) dat de verstrekking van leefgeld aan haar zal worden gecontinueerd tot op het bezwaar van 14 december 2005 is beslist. Nu er sprake is van samenhangende zaken acht de voorzieningenrechter zich derhalve ook bevoegd om de onderhavige zaak te behandelen.

2. De voorzieningenrechter stelt voorts vast dat verzoekster op 27 december 2005 heeft verzocht de voorlopige voorziening te treffen hangende het bezwaar tegen het niet tijdig nemen van een besluit van 27 december 2005. Ingevolge artikel 6:2, aanhef, en onder b, van de Awb wordt met een besluit gelijkgesteld het niet tijdig nemen van een besluit. Derhalve voldoet de verzochte voorlopige voorziening aan het connexiteitsvereiste.

3. Verzoekster heeft de mededeling gekregen van stichting Nidos dat per 18 december 2005 de verstrekking van het leefgeld aan haar wordt beëindigd. Verweerder betwist echter dat er sprake is van een spoedeisend belang in de onderhavige zaak, aangezien de

betalingssystematiek van Stichting Nidos zodanig is dat verzoekster in december 2005 nog leefgeld heeft ontvangen. Bovendien heeft verzoekster de mogelijkheid tot opvang gekregen bij het asielzoekerscentrum te Wageningen, zodat onduidelijk is waarom een beslissing op het verzoek om doorbetaling van het leefgeld niet zou kunnen worden afgewacht. Naar het oordeel van de voorzieningenrechter heeft het stopzetten van de leefgelden een zo ingrijpend karakter dat verzoekster belang heeft om op korte termijn duidelijkheid te verkrijgen over haar huidige leef- en woonsituatie en over het al dan niet aanspraak kunnen blijven maken op doorbetaling van de leefgelden. Verzoekster heeft derhalve een spoedeisend belang bij de verzochte voorlopige voorziening. De stelling van verweerder dat de in het verzoek van 19 december 2005 genoemde termijn van 5 dagen om te beslissen onredelijk kort is, wordt naar het oordeel van de voorzieningenrechter, gelet op het bovenstaande, dan ook niet gevolgd.

4. Getoetst dient te worden of de verstrekking van leefgeld aan verzoekster, direct dan wel middels stichting Nidos, gecontinueerd dient te worden omdat het bezwaar een redelijke kans van slagen heeft.

5. Verweerder stelt zich op het standpunt dat uit de dossierstukken kan worden geconcludeerd dat verzoekster voogdijpupil is geweest van stichting Nidos en in dat kader leefgeld heeft ontvangen. Daarbij heeft verweerder aangegeven dat verzoekster staat ingeschreven in de gemeentelijke basisadministratie met als geboortedatum [...] december 1987 en dat de gegevens uit de gemeentelijke basisadministratie voor stichting Nidos leidend zijn. Uitgaande van die geboortedatum is verzoekster op [...] december 2005 achttien jaar, en dus meerderjarig geworden. Op die datum eindigt dan ook, ingevolge de "Beleidsregels beëindiging verstrekking leefgelden aan ex-ama's" van rechtswege de voogdij, die de grondslag vormt voor betaling van leefgeld door stichting Nidos. Een besluit tot beëindiging van de betaling van leefgelden is dan ook niet vereist, bovendien bestaat er volgens verweerder evenmin een grondslag voor continuering van verstrekking van de leefgelden aan verzoekster.

6. Verzoekster stelt zich op het standpunt dat zij door inconsequente leeftijdsregistratie bij de verschillende bestuursorganen tussen de wal en het schip dreigt te geraken. De Immigratie- en Naturalisatiedienst (IND) heeft verzoekster op basis van een leeftijdsonderzoek geregistreerd als geboren op [...] januari 1986, terwijl het COA haar heeft geregistreerd op de door verzoekster gestelde geboortedatum [...] december 1987. Verzoekster maakt nu aan de ene kant geen recht op een verblijfsvergunning regulier, onder de beperking "voortgezet verblijf" en aan de andere kant valt zij buiten de doelgroep waarvoor het "Project terugkeer ex-alleenstaande minderjarige asielzoekers (ex-ama's)" is opgezet.

7. De voorzieningenrechter overweegt als volgt.

Ingevolge artikel 1, eerste lid, van het besluit van de Minister van Justitie van 19 november 2004 (nr. 5329852/05/DJJ), houdende verlening van mandaat aan het Centraal Orgaan opvang Asielzoekers tot het nemen van besluiten inzake beëindiging van het verstrekken van leefgelden aan ex-ama's alsmede verlening van procesbevoegdheid terzake (Mandaatbesluit COA), wordt aan het bestuur van het COA mandaat verleend van de bevoegdheid om besluiten te nemen ter uitvoering van de beleidsregels van de Minister van Justitie tot beëindiging van verstrekking van leefgelden aan ex-ama's

8. Mandaatverlening heeft tot gevolg dat een bevoegdheid wordt uitgeoefend door een ander op naam en onder verantwoordelijkheid van het bestuursorgaan, waaraan deze bevoegdheid is geattribueerd. Omdat bij mandaatverlening de verantwoordelijkheid voor de uitoefening van de bevoegdheid niet verschuift, blijft de beslissing van de mandataris een

beslissing van de mandant. Daarom dient dan ook de mandant en niet de mandataris als verwerend orgaan te worden aangemerkt.

De voorzieningenrechter stelt vast dat uit het Mandaatbesluit COA volgt dat het COA, de mandataris, enkel bevoegd is de leefgelden aan ex-ama's te beëindigen en niet om de leefgelden te verstrekken of te continueren. De bevoegdheid om de leefgelden aan ex-ama's te verstrekken of te continueren valt derhalve, gelet op het hier bovenstaande, onder de competentie van de mandans. Derhalve is verweerder bevoegd om de leefgelden aan ex-ama's te verstrekken of te continueren.

9. De voorzieningenrechter stelt vast dat verweerder de gegevens uit de gemeentelijke basisadministratie als uitgangspunt heeft genomen bij de vaststelling van verzoeksters geboortedatum. Daaruit volgt dat hij verzoekster heeft aangemerkt als geboren op [...] december 1987.

10. De voorzieningenrechter overweegt hieromtrent dat voorop wordt gesteld dat met het begrip "basisadministratie" tot uitdrukking is gebracht dat deze administratie een informatiefunctie heeft ten behoeve van alle organen binnen de overheid en de semi-overheid. De (semi-)overheidsorganen dienen de voor hen relevante algemene persoonsgegevens in beginsel te ontlenen aan deze basisadministratie. Dit brengt mee dat de opgenomen persoonsgegevens aan hoge eisen van betrouwbaarheid moeten voldoen, te meer nu afname van de gegevens doorwerking kent in de vaststelling van rechten en plichten die in de wederzijdse verhouding tussen burger en overheid bestaan. Mede in dit licht kan het niet zo zijn dat de betreffende bestuursorganen in het onderhavige geval verschillende geboortedata hanteren, waardoor verzoekster tussen de wal en het schip dreigt te geraken. De voorzieningenrechter is, evenals verweerder, van oordeel dat uit dient te worden gegaan van één en dezelfde geboortedatum.

11. Het vorengaande leidt de voorzieningenrechter tot het oordeel dat verweerder terecht en op goede gronden heeft besloten de gegevens uit de gemeentelijke basisadministratie als uitgangspunt te nemen en verzoekster de geboortedatum 18 december 1987 toe te kennen.

Te meer nu de grondslag aan de door de IND vastgestelde geboortedatum van verzoekster, door de resultaten van het herbeoordelingonderzoek van het leeftijdsonderzoek, is komen te vervallen, hetgeen door de Minister van Vreemdelingenzaken en Integratie ter zitting is erkend. De voorzieningenrechter overweegt daartoe dat de Minister van Vreemdelingenzaken en Integratie op 12 maart 2001 met betrekking tot verzoekster een leeftijdsonderzoek heeft laten plaatsvinden. Uit de conclusies van dit leeftijdsonderzoek volgt dat "[...] rekening moet worden gehouden met de mogelijkheid van minderjarigheid ten tijde van de asielaanvraag, hoewel meerderjarigheid zeker niet uit te sluiten is." Op 9 november 2005 heeft de Minister van Vreemdelingenzaken en Integratie een radiologisch herbeoordelingonderzoek van de oorspronkelijke resultaten van het eerste leeftijdsonderzoek laten plaatsvinden. Uit de conclusies van dit leeftijdsonderzoek volgt dat "[...] de herbeoordeling kan niet anders worden geïnterpreteerd als dat minderjarigheid uitgesloten is en dat betrokkene meerderjarig is." Uit de conclusie die de radioloog, drs. H.Th. van der Pas, naar aanleiding van de resultaten van het herbeoordelingonderzoek trekt blijkt dat, door de discrepantie tussen de oorspronkelijke beoordeling van het leeftijdsonderzoek van 21 maart 2001 en de herbeoordeling van datzelfde leeftijdsonderzoek op 9 november 2005, "beide conclusies niet tegelijkertijd mogelijk zijn zodat niets anders meer rest dan te verklaren dat zowel de oorspronkelijke beoordeling als de herbeoordeling onbruikbaar zijn en terzijde gelegd dienen te worden."

Nu aangenomen dient te worden dat de onderzoeksresultaten van het oorspronkelijk leeftijdsonderzoek en de resultaten van het herbeoordelingonderzoek beide onbruikbaar

zijn, heeft verweerder, naar het oordeel van de voorzieningenrechter, terecht de gegevens uit de gemeentelijke basisadministratie als uitgangspunt genomen. Derhalve zal de voorzieningenrechter als geboortedatum van verzoekster [...] december 1987 aanmerken.

12. De voorzieningenrechter overweegt voorts dat uit de "Beleidsregels beëindiging verstrekking leefgelden aan ex-ama's" (kenmerk 5318904/04/DJJ) volgt dat, ten aanzien van het beëindigen van het leefgeld er een onderscheid gemaakt dient te worden tussen ex-ama's die voor 21 augustus 2005 achttien jaar zijn geworden en zij die na 21 augustus 2005 de achttienjarige leeftijd hebben bereikt. Voor de ama's die op 21 augustus 2005 of later achttien jaar zijn geworden, eindigt het leefgeld automatisch bij het bereiken van de leeftijd van achttien jaar. Hier is geen beëindigingsbeschikking voor nodig. Deze ex-ama's vallen niet onder de doelgroep van de ministeriele opdracht die het COA is gaan uitvoeren. Het leefgeld van ex-ama's die vóór 21 augustus 2005 achttien jaar zijn geworden, wordt daarentegen per beëindigingsbeschikking beëindigd.

13. Gelet op wat hiervoor is overwogen kan de voorzieningenrechter niet anders dan concluderen dat het bezwaar tegen het niet tijdig beslissen niet-ontvankelijk zal worden verklaard nu immers door verweerder geen beëindigingsbesluit met betrekking tot het stopzetten van de leefgelden behoefde te worden genomen, aangezien verzoekster, gelet op de gegevens van de gemeentelijke basisadministratie, na 21 augustus 2005 de leeftijd van achttien jaar heeft bereikt en de verstrekking van leefgeld aan verzoekster derhalve van rechtswege is geëindigd.

14. Het verzoek tot het treffen van een voorlopige voorziening kan dan ook niet worden ingewilligd. Voor vergoeding van het griffiegeld of een proceskostenveroordeling bestaat geen aanleiding.

De beslissing

De voorzieningenrechter wijst het verzoek af.

Deze uitspraak is gedaan door mr. M.F. Gielissen en in het openbaar uitgesproken op 19 januari 2006 in tegenwoordigheid van L.E. Huberts als griffier.

de griffier de voorzieningenrechter

Rechtsmiddel:

Tegen deze uitspraak staat geen rechtsmiddel open.

Noot F.F. Larsson bij JV 2006/141

1. De voorzieningenrechter oordeelt over het recht op door de minister van Justitie via de Stichting Nidos verstrekte voorzieningen (leefgeld) voor een alleenstaande minderjarige asielzoeker (ama). De uitspraak is interessant omdat aan de orde komt wie bevoegd is om het leefgeld te beëindigen en welke instantie bevoegd is om het leefgeld in bepaalde gevallen voort te zetten (zie punt 5 t/m 8). Ook oordeelt de rechter over de vraag welke gegevens over de leeftijd van de ama als uitgangspunt gelden bij het beëindigen van het leefgeld, als deze in bronnen van het COA, de IND en het GBA verschillen (zie punt 4). Voordat ik deze aspecten van de uitspraak behandel, ga ik in op het oordeel van de voorzieningenrechter dat sprake is van spoedeisend belang (zie punt 2) en dat deze rechter bevoegd is (zie punt 3).

2. Dat de voorzieningenrechter vaststelt dat sprake is van spoedeisendheid ex artikel 8:81 Awb is goed te begrijpen uit het oogpunt van de onzekerheid van de ama, die zich afvroeg of zij op korte termijn zou kunnen voldoen aan haar primaire levensbehoeften. De ama had de mededeling gekregen dat per [...] december 2005 het leefgeld zou worden gestopt. De vreemdeling verzocht - desondanks - per brief van 19 december 2005 aan de minister van Justitie om voortzetting van het leefgeld en vroeg om binnen vijf dagen na dagtekening van deze aanvraag een beslissing te nemen over de daarin gestelde vraag of het leefgeld na [...] december 2005 zal worden gecontinueerd. De voorzieningenrechter oordeelt dat dit 'ultimatum' van vijf dagen niet onredelijk kort is. Hierbij doelt de rechter op de redelijke termijn van artikel 4:13 van de Awb binnen welke na ontvangst van de aanvraag door het bestuursorgaan moet worden beslist. De rechtbank 's-Gravenhage zp Den Bosch 20 februari 2002, 02/7140 en ABRvS 2 maart 2005, 200407732/1¹ oordeelden eerder in vergelijkbare gevallen dat een termijn van resp. 1 dag en 7 dagen als redelijk in de zin van artikel 4:13 van de Awb kon worden geoordeeld. In genoemde brief van 19 december 2005 kondigde de ama verder aan dat het ontbreken van een reactie van de minister na afloop van deze termijn, op grond van artikel 6:2, aanhef en onder b, van de Awb, zou worden aangemerkt als een fictieve weigering (FFL: het niet tijdig nemen van een besluit), hetgeen geschiedde. Tegen het niet tijdig nemen van de beslissing maakte de ama op 27 december 2005 bezwaar en verzocht zij een voorlopige voorziening, die inhield dat het leefgeld aan haar werd gecontinueerd tot op het bezwaar werd beslist. De voorzieningenrechter oordeelde over dit aspect dat het op korte termijn stopzetten van het leefgeld zodanig ingrijpend is, dat de ama inderdaad belang heeft om op korte termijn duidelijkheid te krijgen over haar aanspraak op verstrekkingen.

3. De voorzieningenrechter acht zich bevoegd in deze procedure. Ik vraag me af waarom. Op grond van artikel 3a Wet COA komen besluiten van het COA in het kader van het onthouden en het beëindigen van de verstrekkingen bij of krachtens deze wet terecht bij de vreemdelingenrechter, waarbij rechtstreeks beroep op deze rechter wordt voorgeschreven. In het onderhavige geval is geen sprake van een dergelijk besluit van het COA, maar een besluit van de minister van Justitie en bovendien geen besluit tot het onthouden of ter beëindiging, maar over het opnieuw verlenen van opvang. De voorzieningenrechter verwijst echter naar het feit dat er ook een samenhangende zaak tegen het COA bij deze rechtbank loopt en acht zich om die reden toch bevoegd.

4. Een ander interessant aspect aan deze uitspraak is het oordeel van de voorzieningenrechter dat bij twijfel aan de leeftijd van de ama, de registratie in het GBA leidend is. De leeftijd is een belangrijk criterium voor het eindigen van het leefgeld van ex-ama's. De "Beleidsregels beëindiging verstrekking leefgelden aan ex-ama's" (Stcrt 2005,

¹ *MigratieWeb* ve05000552 (Red.).

nr. 10) schrijven namelijk voor dat de voorzieningen van ex-ama's die op 21 augustus 2005 of later achttien zijn geworden, automatisch eindigen op het moment dat zij achttien worden. Er is dan volgens deze beleidsregels geen beëindigingsbeschikking meer nodig (de vraag is of dit klopt, zie ook onder 5). Is de ama voor die datum achttien geworden dan moet er nog wel een aparte beschikking worden geslagen en kan de ama de bestuursrechter om een oordeel over de (fictieve) beschikking vragen. In dit geval ontstond - zoals vaker gebeurt - discussie over de leeftijd van de ama. Deze stond bij het COA, de IND en het GBA verschillend geregistreerd. Om duidelijkheid te verkrijgen werd een radioloog aangezocht. Deze specialist merkte op dat er een discrepantie bestond tussen de onderzoeksresultaten van het oorspronkelijke onderzoek door de Minister voor V en I en het herbeoordelingsonderzoek door dezelfde minister. De conclusie van de radioloog was dat de onderzoeken - vanwege die discrepantie - in de prullenbak konden. De voorzieningenrechter oordeelt vervolgens dat in geschetste situatie de leeftijd in het GBA als uitgangspunt moet dienen, dat wil zeggen [...] december 2005. Helaas voor de ama, want volgens genoemde beleidsregels betekende dit dus dat de opvang automatisch eindigde en het bezwaar tegen het niet tijdig beslissen werd niet ontvankelijk verklaard wegens gebrek aan een besluit. De voorlopige voorziening werd afgewezen.

5. Het wordt pas echt leuk als we het gaan hebben over de bevoegdheid tot het verlenen van leefgeld. De belangrijkste vraag die de rechter zich mijns inziens had moeten stellen, is of en zo ja, *waarop* de beweerde publiekrechtelijke bevoegdheid van de minister van Justitie tot het verstrekken c.q. het beëindigen van het leefgeld van een *meerderjarige* ama eigenlijk is gebaseerd. Deze vraag is in de rechtspraak al eens eerder aan de orde geweest (voorzieningenrechter Haarlem 27 februari 2003, 02/90709, JV 2003/272; NAV 2003/116). Volgens deze rechter is er geen aanleiding om aan de publiekrechtelijke grondslag van het verstrekken en het beëindigen van de uitkering te twijfelen. Die voorzieningenrechter redeneerde dat - hoewel oorspronkelijk sprake was van een privaatrechtelijke rechtsverhouding tussen partijen op grond van artikel 1:336 van het BW - sinds het meerderjarig worden van de ex-ama geen sprake meer is van een privaatrechtelijke (voogdij)verhouding, maar van een publiekrechtelijke. Vanaf het moment van meerderjarigheid wordt het leefgeld door de Minister bekostigd uit de algemene middelen. De voorwaarden waaronder de uitkering beschikbaar wordt, staan in circulaire door de Minister vastgesteld, die betrekking hebben op de hem toekomende bevoegdheid uit begrotingsmiddelen uitkeringen beschikbaar te stellen aan ex-ama's. Kennelijk doelt de voorzieningenrechter op het publieketaakcriterium zoals ook omschreven in ABRvS 30 november 1995 (Stichting Silicose, AB Klassiek 2003, 34). Dit criterium houdt kort gezegd in dat de Afdeling aanneemt dat de overheid bij het uitoefenen van een aan het privaatrecht ontleende bevoegdheid een beschikking neemt, indien de privaatrechtelijke taak wordt verricht in het kader van een publieke overheidstaak. De bevoegdheid van de minister is volgens de voorzieningenrechter Haarlem niet in geschil. Het schriftelijk besluit van de Minister betreft volgens deze Haarlemse voorzieningenrechter een beslissing over een financiële uitkering ten behoeve van verzoekster in haar hoedanigheid van meerderjarige, uitgeprocedeerde asielzoekster, die de Minister - het bevoegde bestuursorgaan volgens die rechter - via de stichting Nidos betaalbaar stelt. De beëindiging van deze via Nidos aan verzoekster toegekende uitkering, dient volgens die rechter eveneens te worden aangemerkt als een publiekrechtelijke rechtshandeling van die Minister.

6. Bovenstaande doet wel de vraag rijzen op grond van welke publiekrechtelijke bevoegdheid een *minderjarige* ama dan leefgeld krijgt. Mij lijkt dan dat aan die verstrekkingen een puur privaatrechtelijke rechtsbasis op grond van het BW ten grondslag ligt. Op grond van de publieketaakjurisprudentie valt echter niet uit te sluiten dat ook hier in de rechtspraak zou kunnen worden aangenomen dat aan het verstrekken en beëindigen

van het leefgeld een publiekrechtelijke bevoegdheid ten grondslag ligt. Een andere vraag is of in dat geval de beslissing tot het beëindigen van het leefgeld een beschikking is in de zin van de Awb. Of eindigt het leefgeld van een minderjarige asielzoeker zoals vermeld in de "Beleidsregels beëindiging verstrekking leefgelden aan ex-ama's" (Stcrt 2005, nr. 10) van rechtswege vanwege het wegvallen van de privaatrechtelijke rechtsbasis van het BW? Wat zeker lijkt, is dat op het moment dat een ama meerderjarig wordt, *de voogdij* van de Stichting Nidos van rechtswege eindigt (ex artikel 1:233 jo. Artikel 1:245 BW). Daarmee zou volgens genoemde beleidsregels echter ook de wettelijke basis voor *de betaling van leefgeld* door Stichting Nidos aan de ex-ama van rechtswege komen te vervallen. Dit valt mijns inziens te betwijfelen, maar in deze noot ga ik hier niet op in.

7. Stel echter dat het rechtens juist zou zijn dat het leefgeld in onderhavige situatie van rechtswege eindigt, dan lijkt de Arnhemse voorzieningenrechter geen acht te slaan op de Afdelingsrechtspraak. De Afdeling oordeelde namelijk op 23 februari 2005 (JV 2005/155, m.n. FFL) dat het bestuursorgaan (in dat geval het COA) - na het van rechtswege eindigen van het leefgeld - de bevoegdheid heeft om te beslissen op een aanvraag om opvang. In onderhavige procedure eindigde het leefgeld dat door de minister werd uitgekeerd ook van rechtswege en ook in dit geval deed verzoeker een aanvraag om opvang. Als wordt aangenomen dat de minister de bevoegdheid heeft om het leefgeld te verstrekken, dan kan dus ook in dit geval een aparte aanvraag worden gedaan. Daarmee vraagt verzoeker aan de minister dus niets anders dan gebruik te maken van zijn publiekrechtelijke bevoegdheid om (weer) leefgeld te verstrekken.

8. Tot slot de vraag hoe ver het mandaat van het COA strekt. Verweerder in deze is de minister van Justitie, die als mandaatgever op grond van art 1, eerste lid van het Mandaatbesluit COA van 19 november 2004 (nr. 5329852/05/DJJ) aan het bestuur van het COA (gemandateerde) mandaat heeft verleend om besluiten te nemen ter uitvoering van de beleidsregels van deze minister tot beëindiging van leefgelden aan ex-ama's. Het bestuur van het COA is dus volgens genoemd Mandaatbesluit bevoegd besluiten te nemen over het *beëindigen* van leefgeld. Op grond van artikel 10:2 Awb geldt overigens dat een door de gemandateerde binnen de grenzen van de bevoegdheid genomen besluit als een besluit van de mandaatgever is aan te merken, de minister van Justitie dus, en niet het COA. De rechter oordeelt daarnaast - als uitvloeisel van het voornoemde besluit - dat het mandaat niet zover strekt dat ook het *verstrekken of het continueren* van de leefgelden onder dat mandaat van het COA valt. Hiertoe is en blijft de minister van Justitie bevoegd en niet het COA. Verzoeker had overigens voor de zekerheid naast de minister, ook het COA en de minister voor V en I gevraagd over het recht op opvang te beslissen (zie Rb 's-Gravenhage zp Arnhem 19 januari 2006, Awb 05/56271² en 06/691³). Iets wat gezien de hierboven geschetste complexe bevoegdheidsverdeling niet onverstandig was.

Folke Larsson

Radboud Universiteit Nijmegen

² *MigratieWeb* ve06000221 (Red.).

³ *MigratieWeb* ve06000220 (Red.).